

Ministerens Overvejelse: Der er nu alligevel en lille Forskel. Jeg sidder i Finansudvalget med et noget andet Mandat end i Aarhus Byraad, men jeg kan berolige det ærede Medlem med, at jeg her i Tinget vil stemme for, at Andragendet henvises til Ministerens Overvejelse. Det er nemlig en personlig og Medlemsret, jeg har. Derimod har jeg ikke ment, at jeg med det Tillidshverv, jeg havde i Finansudvalget, gjorde Ret i at være med til at foreslaa at henvise Andragendet til Ministeren.

Rasmus Hansen: Jeg vil takke Ministeren for hans velvillige Udtalelse angaaende Andragendet under Nr. 61. Naar den højtærede Forsvarsminister udtalte, at der for ham ikke havde været forelagt tilstrækkelige Grunde ud over Dyr lægeattesten, er det naturligvis rigtigt. Men jeg kan bringe en helt ny Oplysning, nemlig den, at vedkommende Gaardejer i en Skrivelse til Ministeriet erklærer, endogsaa under Eds Tilbud, at en af de indkvarterede Heste var syg og hostede stærkt den Morgen, Tropperne forlod hans Gaard. Den syge Hest var sort og blev redet af af en Sergent ved første Artilleriregiment; vedkommende Sergents Navn er saa vidt mig bekendt Dyrberg, og han var Fører for Trænafdelingen. Der var altsaa en syg Hest i Gaardejerens Stald. Jeg skal desuden oplyse, at den Mand, der sadlede den syge Hest og trak den ud af Stalden, var en indkaldt Korporal eller Underkorporal, og det var ham, der blev afhørt ved 8de Regiment, saa vidt det er mig oplyst. Hans Vidnesbyrd gaar ud paa, at hans Hest ikke fejlede noget. Der foreligger altsaa ganske sikkert her en Forveksling. Det var ikke Underkorporalens Hest, som Gaardejeren opdagede var syg, men den Hest, som Underkorporalen sadlede og trak ud, og som blev redet af en Sergent. Denne Hest er ikke bleven undersøgt, og Sergenten er ikke bleven afhørt. Det forandrer jo Forholdet ganske betydeligt. Den Hest, der var syg, var sort og havde en Kværkebyld, der flød med Materie. Det er ganske sikkert den Hest, der indførte Smitten. Gaardejeren oplyser endvidere, at han har henvendt sig paa 8de Regiments Kontor, og der indrømmede de ogsaa, at de havde en syg Hest, som var sort. Men den Hest, der er undersøgt, var brun. De Oplysninger, jeg her har fremført, mener jeg ere saa værdifulde, at Sagen i Virkeligheden er hævet over enhver Tvivl.

Ordføreren (Kr. Jensen): Jeg vil kun gøre et Par korte Bemærkninger til den sidste ærede Taler (Rasmus Hansen). Som jeg udtalte for et Øjeblik siden, tror jeg, at Finansudvalgets Stilling til denne Sag har været den, at vi have staaet tvivlende og ikke have vidst, hvorvidt Smitten virkelig var paaført af Regimentets Heste, men vi ønske det undersøgt. Det ærede Medlem udtalte sig med adskillig større Sikkerhed, endog med meget større Sikkerhed, synes jeg, end de foreliggende Forhold give ham berettiget Anledning til. Det ærede Medlem sagde, at et af de Beviser, han havde tilvejebragt for, at Smitten var paaført af de indkvarterede Heste, var det, at den paagældende Mand ikke havde haft fremmede Heste i sin Stald i 2 Maaneder. Men det er virkelig ikke noget Bevis, thi hvor mange Gange har Manden i den samme Tid været ude at køre og haft sine Heste paa fremmed Sted. Jeg gad dog vide, naar der skal tales om Sikkerhed i dette Tilfælde, om man saa har nogen Sikkerhed, fordi man ikke bringer fremmede Heste ind i sin Stald, naar man samtidig jævnlig sætter sine Heste ind i en fremmed Stald. I de fleste Tilfælde, hvor Smitte paaføres en Hestebesætning, sker det netop ved, at man sætter sine Heste ind i en Købmandstald eller en anden Stald, hvor Smitten er. Dette siger jeg ikke for i nogen Maade at modarbejde det, som vi have foreslaaet, nemlig at faa Sagen henvist til Ministerens Undersøgelse. Jeg tror, jeg taler i Overensstemmelse med, hvad Finansudvalgets Mening er med Henvisningen, naar jeg siger, at det er til Undersøgelse, men vi tør intet udtale om, hvorvidt Smitten er paaført af de indkvarterede Heste eller ej.

Samuelson: Jeg vil til den højtærede Forsvarsminister kun sige, at Byraadet ganske vist ikke er gaaet til Ministeren med dette Andragende, men det er ikke mere end et Aar siden, at der blev forhandlet med Forsvarsministeren om at beholde Garnisonen derovre. Ved denne Forhandling var Aarhus Byraad, Handelsforeningen, Haandværkerforeningen og Grundejerforeningen repræsenterede ved et Udvalg. Man fik af denne Forhandling det Indtryk, at Ministeren lovede, at Aarhus By skulde beholde sin Garnison; det drejede sig den Gang om at flytte en Bataillon bort fra Aarhus.

Det er ganske rigtigt, at vi ingen Garnisonslov have, der hjemler Aarhus Byraad Ret til at fordrø Erstatning, fordi